

MẤY CHỮ “ĐỒNG” CỦA TÍN ĐỒ VỚI CHÚA JESUS

Quoc-Foc-Wo

Kinh văn: Cô-lô-se 2: 12-14, 3: 1-4 và Khải Huyền 20: 6

Jesus Christ là Cứu Chúa của những ai đã bởi đức tin mà liên hiệp với Ngài. Ngài đã làm mọi sự vì họ và cho họ.

Khi nói đến những tín đồ đã tin nhận Ngài làm Cứu Chúa, Kinh Thánh dùng chữ “ĐỒNG” để nói rằng họ đã:

1. Đồng đóng đinh để chết với Ngài.
2. Đồng chôn với Ngài.
3. Đồng sống lại với Ngài.
4. Đồng giấu với Ngài.
5. Đồng cai trị với Ngài.

Vậy nên, tín đồ của Chúa phải sống làm sao cho xứng đáng với chữ “đồng” ấy mới được.

1. Đồng chết với Chúa.

Sứ đồ Phao-lô đã nói rằng: “*Tôi đã bị (đồng) **đóng đinh với Đấng Christ trên thập tự giá***” (Ga-la-ti 2: 29) và rằng: “*Đối với tôi, sống là Christ*” (Phi-líp 1: 21).

Kinh Thánh chép rằng: “*Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết*” (Ê-xê-chi-ên 18: 4). Chúng ta đều là tội nhân trước mặt Đức Chúa Trời, đáng lý phải chết; nhưng vì Đức Chúa Jesus đã chết thế cho chúng ta trên thập tự giá, nên chúng ta được kể như đã chết rồi, vì vậy mà chúng ta được cứu. Bởi đã được cứu như thế nên chúng cần phải sống một đời sống không phạm tội, nhưng muốn sống như vậy, chúng phải liên hiệp với sự chết của Chúa mới được. Kinh Thánh chép: “*Ai đã chết thì thoát ly khỏi tội lỗi*” (Rô-ma 6: 7).

Đã nói đồng chết với Chúa, thì tín đồ Đấng Christ phải đồng chết hẳn hoi với Ngài, chứ không phải là chịu đóng đinh rồi mà không chết thật, cũng như hai phạm nhân kia, phải để bọn lính La-mã đánh gãy ống chân rồi mới chết hẳn (Giăng 19: 18, 32).

Ngày nay, có biết bao tín đồ, kể các vị lãnh đạo trong Hội Thánh, tuy đã bị đóng đinh mà chưa thật chết. Đối với thế gian, thể diện, danh lợi và quyền thế của họ vẫn chưa chết được, nhưng cứ hấp hối trên thập tự giá một cách dai dẳng.

Người đã chết với Chúa Jesus rồi thì không còn thích thú hay ham mê gì đối với những sự cám dỗ trong thế gian này nữa. Tín đồ, nếu thật đã đồng đóng đinh và chết với Chúa, thì cũng như vậy.

Khi Chúa Jesus đã chết trên thập tự giá, tên lính lấy giáo đâm vào sườn Ngài thì có huyết và nước chảy ra. Huyết và nước ấy là sự sống của Chúa. Ngài đã bỏ mạng sống mình để chúng ta được sự sống dư dật đó!

Thử hỏi, khi anh chị em bị người đời làm khổ mình một cách vô cớ, bị kẻ thù dùng lưới như giáo đâm vào lòng, bị kẻ khác phê bình, nhạo báng, mắng nhiếc và mỉa mai ... thì anh em có lưu ra sự sống dư dật để chứng tỏ mình đã thật đồng chết với Chúa không? Hay lại muốn mắt đền mắt, răng đền răng mới được?

Nếu đã treo mình trên thập tự giá mà không tắt thở, thì chưa chôn được, nhưng một khi đã chết thì phải đem chôn.

2. Đồng chôn với Chúa.

Chôn là làm khuất đi. Có chết mới được chôn. Sự chôn chứng tỏ đã chết hoàn toàn.

Phao-lô nói rằng: *“Vậy chúng ta **đã bị chôn với Ngài** bởi phép báp-têm trong sự chết Ngài, hầu cho Đấng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thể nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thể ấy.”* (Rô-ma 6:4).

Bị chôn là việc thụ động, là bị người khác đem mình đi mai táng, chứ mình không thể tự chôn mình được.

Người đã chết thì tự nhiên mất hết chủ quyền, không còn có thể lựa chọn theo ý mình mà nói: tôi ưa cái quan tài này, tôi muốn được chôn vào mảnh đất kia, nhưng để mặc cho người khác xử lý về mình.

Lúc Chúa Jesus chịu mai táng cũng vậy. Kinh Thánh cho biết: *“Giô-sép quê ở A-ri-ma –thê... đến xin Phi-lát cho lấy thi thể Chúa Jesus”* và *“Ni-cô-đem... đem theo một trầm cân một được hòa với trầm hương. Vậy, họ lấy thi thể của Chúa Jesus, liệm bằng vải gai mịn với thuốc thơm, theo như lệ chôn của người Do Thái. Và, tại nơi Ngài đóng đinh có một cái vườn, trong vườn đó có một cái huyết mới, chưa hề chôn ai... họ an táng Chúa Jesus tại đó.”* (Giăng 19:38-42).

Tín đồ nào đồng chôn với Chúa cũng được đồng hưởng sự vinh hiển ấy với Ngài. Ai đã chịu phép báp-têm trong sự chết Ngài, người ấy cũng đã đồng chôn với Ngài. Điều đó có nghĩa là chôn hết mọi sự, chỉ vâng phục hoàn toàn theo ý chỉ của Đức Chúa Trời mà thôi. Có như thế mới thật đã đồng chôn với Chúa.

3. Đồng sống lại với Chúa.

Kinh Thánh chép: *“Vả, nếu chúng ta đã cùng (đồng) chết với Đấng Christ, thì chúng ta tin rằng mình cũng **cùng sống lại với Ngài**”* (Rô-ma 6:8).

Chúa Jesus là Con Đức Chúa Trời. Ngài có quyền bỏ mạng sống mình, cũng có quyền lấy lại. Ngài đã bởi sự chết mà đánh bại quyền của sự chết. Ngài nói: *“Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống mặc dầu đã chết rồi; còn ai sống mà tin ta thì không hề chết.”* (Giăng 11:25,26). Ngài là trái đầu mùa của sự sống lại, là người mẫu của giống người mới.

Ngài đem lại hy vọng mới và năng lực mới cho chúng ta. Với thân thể thuộc linh sẽ sống lại sau này, chúng ta sẽ được vô cùng vinh hiển.

Phao-lô cũng nói rằng: *"Đã gieo ra là nhục, mà được sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà được sống lại là mạnh; đã gieo ra là thể huyết khí, mà được sống lại là thể thuộc linh."* (I Cô-rinh-tô 15:43,44).

Chúng ta được đồng sống lại với Chúa thì cũng sẽ đồng hưởng sự vinh hiển với Ngài. Và rồi đây, chúng ta cũng sẽ được dự phần với Ngài trong nước của Ngài nữa.

Cho nên, tín đồ nào đã bởi đức tin mà đồng sống lại với Chúa thì có Chúa sống trong người ấy. Và, khi đã có Chúa sống ở trong, thì người ấy phải *"tìm các sự ở trên trời"* và *"ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất"* (Cô-lô-se 3:1,2), để tỏ rõ mình thật đã đồng chết, đồng chôn và đồng sống lại với Chúa rồi. Nếp sống của mình là nếp sống mới, vì *"những sự cũ đã qua đi"* và bây giờ *"mọi sự đều trở nên mới"*.

4. Đồng giấu với Chúa.

Phao-lô nói: *"Anh em đã chết, sự sống anh em **đã giấu với Đấng Christ** trong Đức Chúa Trời"* (Cô-lô-se 3:1)

Đó là sự liên hiệp chân chính. Như nhánh nho với cây nho, cũng như dòng sông chảy vào đại dương, không còn phân rẽ nữa.

Tín đồ của Chúa mà hiểu được lẽ đạo này, kinh nghiệm được sự thật này thì được an ủi biết bao, cảm kích biết bao, có còn nơi nào khác ổn định hơn là được giấu với Chúa.

Anh chị em đừng quên rằng chúng ta là công dân trên trời, và hiện chỉ là lữ khách trên đất mà thôi. Đã là lữ khách thì không có quan hệ gì với đất khách. Cho nên, chúng ta đừng để cho sự đời làm lụy mình. Chính Chúa Jesus cũng đã cầu thay cho chúng ta rằng: *"Con chẳng xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian."* (Giăng 17:15,16).

Dẫu rằng chúng ta đang sống trong thế gian, nhưng sự sống của chúng ta không ở trong thế gian mà đồng giấu với Chúa Jesus trong Đức Chúa Trời, bởi Chúa Jesus là sự sống của chúng ta. Tuy là giấu, nhưng không giống như người ta đem giấu vật gì vào một chỗ nào.

Ở trên trời thì Chúa Jesus đang ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Nếu Ngài ngồi, chúng ta cũng được đồng ngồi với Ngài. Vì vậy, trong sách Ê-phê-sô, Sứ đồ Phao-lô đã tiết lộ rằng: *"Chúng ta cùng sống lại với Ngài, và đồng ngồi với Ngài ở các nơi trên trời trong Đức Chúa Jesus Christ"* (Ê-phê-sô 2:6). Thế thì địa vị của chúng ta thật cao cả lắm! chúng ta còn yêu mến cái thế giới sẽ qua đi này làm gì? (I Giăng 2:15-17)

Sự ngồi của chúng ta ngày nay là ngồi trong sự *"giấu với Đấng Christ"*, cho đến thời kỳ *"ngàn năm bình an"*, chúng ta mới được ngồi cách hiển nhiên (Khải Huyền 20:4), rồi khi bước sang cõi đời đời có lẽ cũng như vậy (Khải Huyền 22:5)

5. Đồng hiện ra với Chúa.

Kinh Thánh chép: "*Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng **sẽ hiện ra với Ngài** trong sự vinh hiển*" (Cô-lô-se 3: 4). Lúc nào chúng ta sẽ hiện ra với Ngài?

Sự tái lâm của Chúa Jesus là trung tâm tín ngưỡng và hy vọng của Cơ-đốc nhân. Sự tái lâm của Ngài có hai giai đoạn: Giai đoạn thứ nhất là giáng lâm tại khoảng không để tiếp rước các thánh đồ lên trời; giai đoạn thứ hai là đem tất cả các thánh đồ cùng giáng xuống và hiện ra trên đất với Ngài.

Ở giai đoạn thứ nhất, Sứ đồ Phao-lô cho biết: "*Chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống với tiếng kêu bảo, tiếng của thiên sứ cực phẩm, và tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì những người chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước; đoạn, chúng ta là người sống mà còn ở lại, đều sẽ cùng họ được cất lên trong đám mây để nghinh tiếp Chúa tại khoảng không. Như vậy, chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn*" (I Tê-sa-lo-ni-ca 4: 16,17)

Sau việc ấy, sẽ có cơn "đại tai nạn" xảy ra trên mặt đất và một "đại tội nhân", tức là Antichrist, sẽ xuất hiện và nắm quyền thống trị. Bấy giờ, Đức Chúa Trời sẽ cho nhóm nhiều nước trên thế giới lại để tranh chiến tại Giê-ru-sa-lem. Các vua từ phía mặt trời mọc, những người Sê-ba, người Đê-đan, các con buôn của Ta-rê-si và những sư tử tở trong họ cũng đến. Tất cả các binh lực của phương cực bắc đều tập trung tại đó. Ấy là cuộc đại chiến Hạt-ma-ghe-đôn.

Ở giai đoạn thứ hai, Kinh Thánh cho chúng ta biết: "*Bấy giờ Đức Giê-hô-va sẽ ra đánh cùng các nước đó, như Ngài đã đánh trong ngày chiến trận. Trong ngày đó, chân Ngài sẽ đứng trên núi Ô-li-ve, là núi đối ngang Giê-ru-sa-lem về phía đông... Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta sẽ đến, hết thầy các thánh sẽ ở cùng Ngài" (Xa-cha-ri 14: 3-5) và "*Kìa Chúa đến với muôn vàn thánh đồ*" (Giu-đe 14). Khi Chúa Jesus hiện ra trong ngày Ngài tái lâm trên đất, chúng ta sẽ được hiện ra với Ngài.*

"*Phước thay và thánh thay cho kẻ có phần trong sự sống lại thứ nhất! Sự chết thứ hai không có quyền gì trên những người ấy, song họ sẽ làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và của Đấng Christ, cùng sẽ trị vì với Ngài trong một ngàn năm*" (Khải Huyền 20: 6)

Anh chị em thân mến, nếu anh chị em đã đồng chết với Chúa, đồng chôn với Chúa, đồng sống lại với Chúa, đồng giầu với Chúa, thì anh chị em cũng sẽ được đồng hiện ra với Chúa trong sự vinh hiển. Chưa hết, anh chị em ắt sẽ cùng ngồi với Chúa trên ngai của Ngài để cùng Ngài trị vì, cũng như chính Ngài đã đắc thắng và đồng ngồi với Cha trên ngai của Ngài vậy.

Tháng 10, năm 1965